

طراحی یک روش کنترل مقاوم نوین برای ربات دوپای سه لینکی زیرفعال صفحه‌ای

محمد مهدی کاکایی^۱, حسن سالاریه^{۲*}

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد، مهندسی مکانیک، دانشگاه صنعتی شریف، تهران

۲- دانشیار، مهندسی مکانیک، دانشگاه صنعتی شریف، تهران

* تهران، صندوق پستی ۱۱۱۵۵-۹۵۶۷ sharif.ir@salarieh@sharif.ir

چکیده

در این مقاله، طراحی روش کنترل مقاومی برای ربات دوپای زیرفعال سه لینکی ارائه شده است تا قبود در نظر گرفته شده جهت ایجاد حرکت ریتمیک در گامبرداری را ارضا کند و منجر به یک گامبرداری پایدار گردد. با توجه به استفاده از سنسورها و وجود نویز در آن‌ها، وجود عدم قطعیت در اجزاء سیستم، خطای حاصل از دینامیک مدل نشده در سیستم دینامیکی و همچنین عوامل اغتشاشات ناخواسته به مکانیزم‌ها، استفاده از یک روش کنترلی مقاوم ضروری است. برای طراحی این روش کنترلی، جهت ارضاء قبود گامبرداری در سیستم دینامیکی از روش پسخوراند خطی ساز استفاده شده است. این روش با روش مودلغزشی تلفیق داده شده تا روش کنترلی مقاومی حاصل گردد. همچنین، روشی جهت حذف کامل پدیده چتینگ نیز، ارائه شده است. برای این منظور، روش کنترلی با روش پسگام زنی ترکیب کرده تا در نهایت منجر به حذف چتینگ در سیستم، بشود. در انتها پایداری نمایی این روش کنترلی که FLBS نام‌گذاری شده، اثبات شده است، و پایداری سیکل را در روی بدن دست آمده نیز به کمک نگاشت پوانکاره نشان داده شده است. در فرایند مدل‌سازی ربات، برخورد بین پای چرخان و زمین به صورت صلب و نیز به صورت همزمانی در نظر گرفته شده است. همین طور، در این طراحی به زیرفعال بودن ربات و اهمیت نقش برخورد در پایدارسازی حرکت ربات‌های زیرفعال، توجه شده است. در نهایت، شبیه‌سازی‌هایی از این روش کنترلی روی ربات دوپای زیرفعال صورت گرفته که پایداری نمایی حرکت، نداشتن پدیده چتینگ، مقاوم بودن چه در برابر اغتشاشات و چه در برابر عدم قطعیت‌ها نشان داده شده است.

اطلاعات مقاله

مقاله پژوهشی کامل

دریافت: ۰۷ مرداد ۱۳۹۶

پذیرش: ۱۹ شهریور ۱۳۹۶

ارائه در سایت: ۱۱ آبان ۱۳۹۶

کلید واژگان:

کنترل مقاوم

پایداری نمایی

ربات دوپایی سلیمی

ربات زیرفعال

حرکات ریتمیک

A Novel robust control method for three-link underactuated planar biped robot

Mohammad Mehdi Kakaei, Hassan Salarieh*

Department of Mechanical Engineering, Sharif University of Technology, Tehran, Iran
* P.O.B. 11155-9567, Tehran, Iran, salarieh@sharif.ir

ARTICLE INFORMATION

Original Research Paper

Received 29 July 2017

Accepted 10 September 2017

Available Online 02 November 2017

Keywords:

Robust control

Exponential Stability

Three-link biped robot

Underactuated robot

Rhythmic motions

ABSTRACT

In this study, design of a novel robust control method for three-link underactuated biped robot which can satisfy appropriate constrains on the robot and cause the stability and rhythmic movement of the robot, is presented. Due to the wide use of sensors and actuators in mechanisms and robots, and existence of noise and also uncertainty in the system components or other error stemming from unmolded dynamics in the system or unwanted disturbances acting on them, there is an essential need for employment of robust control methods. In order to apply locomotion's constrains to the system, the feedback linearization method is used. Additionally this method is combined with the sliding mode method to obtain a robust control method. The other purpose of the study is the complete elimination of chattering phenomenon. To this end, the control method is combined with the backstepping method. Finally, the exponential stability of the method, which is called FLBS, is proved, and the stability of the obtained walking cycle is shown using the Poincare map. In the robot modeling procedure, the contact between the swing leg and the ground is considered to be rigid and instantaneous. The underactuated nature of the robot and the importance of the role of contact in stabilizing the robot movement are taken into account in this study. Finally, simulations based on this control method are performed which show the exponential stability of robot movement, elimination of chattering and robustness against either disturbances or uncertainties.

حرکت ربات و غیره بوده است. ربات‌های دوپا برای پایداری در راه رفتن، جهیدن و دوین با توجه به زیرفعال^۲ بودنشان نیاز به روش کنترلی مناسبی دارند. در این ربات‌ها برخورد نقش مهمی در پایداری حرکت ربات دارد و سعی می‌شود که با تعریف قبود مناسب، مسیر مناسبی جهت حرکت ربات شکل داده شود تا برخورد در مکان مناسبی اتفاق افتاد. در گذشته برای نشان

ربات‌های دوپا^۱ دسته‌ای از ربات‌ها هستند که قادرند به وسیله‌ی پاهای خود راه بروند. مطالعه روی آن‌ها حدود ۵۰ سال است که صورت گرفته شده است. این مطالعه بیشتر در زمینه‌های مدل‌سازی ربات، محاسبه معادلات دینامیکی حاکم بر ربات، ارتباط بین راه رفتن ربات دوپا و راه رفتن بیولوژیکی، کنترل

² Underactuated

¹ Biped robot

برای ارجاع به این مقاله از عبارت ذیل استفاده نمایید:

M. M. Kakaei, H. Salarieh, A Novel robust control method for three-link underactuated planar biped robot, *Modares Mechanical Engineering*, Vol. 17, No. 11, pp. 47-58, 2018 (in Persian)

مقایسه کردند و برتری روش کنترلی مود لغزشی را نتیجه گرفتند [6]. لی و همکارشان روش کنترلی تطبیقی و مقاومی را روی ربات هفت لینکی پیاده‌سازی کردند و مقاوم بودن این روش را برای وجود عدم قطعیت در مدل بررسی نمودند. در روش کنترلی آن‌ها، مقدار نیروی عکس‌العملی زمین برای پایدار کردن وضعیت ربات با توجه به دینامیک همراه با عدم قطعیت مرکز جرم محاسبه می‌شود و آن‌ها این نیرو را با ماتریس انتقال به گشتاور روی مفاصل ربات تبدیل می‌کردند. آن‌ها نشان دادند که این روش کنترلی حتی در حضور اغتشاشات نیز پایدار هست [7]. موسویان و همکارانشان نیز روش کنترلی مقاومی از جنس مود لغزشی روی ربات هفت‌لینکی طراحی کردند. آن‌ها در روش کنترلی از معیار نقطه ممان صفر¹¹ استفاده کردند و روشن را نیز برای کم کردن اثر مخرب چترینگ پیشنهاد دادند [8]. ترازوستاس و همکارانشان یک مدل نه لینکی تهیه کردند و معادلات دینامیکی فازهای مختلف ربات را به دست آوردند و روش کنترلی مقاوم از جنس مود لغزشی برای وجود عدم قطعیت‌ها ارائه دادند [9]. طاهرخورسندی و همکارانشان روش کنترلی تطبیقی و مقاوم هبیریدی از جنس کنترل تنسی-انتگرالی-مشتقی¹² برای کنترل کردن ربات دوپا سطح شبیدار طراحی کردند و با استفاده از الگوریتم ژنتیک آن را بهینه‌سازی کردند. همین‌طور از مکانیزم تطبیقی برای بهروز کردن بهره‌های این کنترل تنسی-انتگرالی-مشتقی استفاده کردند. آن‌ها برتری عملکرد روش کنترلی خود را نیز از دو جنبه‌ی خطای ردیگری کوچکتر و مقدار سیگنال ورودی بهینه نشان دادند [10]. نگوین و همکارشان یک روش کنترلی مقاومی برای ربات دوپای زیرفعال ارائه داده‌اند که این روش کنترلی به صورت نمایی پایدار است. در کار آن‌ها مدل ربات در نظر گرفته شده به صورت پنج لینکی است و روش کنترلی آن‌ها توانایی دیابی مسیر مناسب، حتی با وجود عدم قطعیت‌های بالا را دارد [11]. چن و همکارشان یک روش کنترلی بیولوژیکی برای تحقق بخشیدن پایداری ربات پیشنهاد دادند. مدل راه رفتن در نظر گرفته شده توسط آن‌ها با فرض این است که برخورد پای چرخان با زمین، با پاشنه‌ی آن پا صورت گیرد و این در حالی است که ربات حول انگشتان پای ایستاده چرخیده است. در روش کنترلی آن‌ها، کنترل کننده شتاب کمر را تنظیم می‌کند و این کار در روش آن‌ها باعث مقاوم شدن در مقابل اغتشاشات می‌شود [12]. لی و همکارشان هم روش کنترلی مقاومی برای حرکت پایدار ربات ارائه کردند. در کار آن‌ها قانون کنترلی با توجه به پاسخ به حرکت کف پا به صورت پیوسته تنظیم می‌شود. آن‌ها این روش کنترلی را روی ربات چهار پا اعمال کردند. این روش کنترلی از نظر خطای حاصل از عدم قطعیت‌ها مقاوم خواهد بود [13]. حیدری و همکارشان روش کنترلی آنلاینی را روی بالا و پایین آمدن یک ربات دوپا از روی پله پیشنهاد دادند. آن‌ها این روش کنترلی را روی ربات پنچ‌لینکی اعمال کرden و پایداری ربات را هم با استفاده از نگاشت پوانکاره و هم به‌وسیله تابع لیاپانوف نشان دادند. در روش آن‌ها ربات قادر به بالا و پایین رفتن از پله بدون دانستن ارتفاع پله‌ها است [14].

در کلیت، برتری یک روش کنترلی مقاوم در (1) توانایی روش کنترلی در پایدارسازی حرکت ربات بر اثر اغتشاشات بزرگتر² کوچک بودن سیگنال‌های کنترلی در یک اغتشاش معین³ نداشت پیدا شده‌های نامطلوب چترینگ، یکنواختی در اعمال سیگنال کنترلی و زمان پاسخ سریع و غیره می‌باشد. با وجود کارهای انجام شده به همراه معایب و مزایایشان هنوز به وجود روش کنترلی مقاومی که همه‌ی ویژگی‌های بالا را داشته باشد نیاز

دادن پایداری ربات توسط قابون کنترلی بنا شده نیاز به هزینه‌های زیادی برای شبیه‌سازی‌ها یا ساخت ربات و اعمال آن روش کنترلی روی ربات بوده است [2,1]

پلستان و همکارانشان روی پایدار کردن حرکت ربات دوپای زیرفعال که به صورت سه و پنج لینکی مدل شده کار کردند. آن‌ها حرکت ربات را به دو فاز تک‌تکیه‌گاهی⁴ و دوتگیه‌گاهی⁵ تقسیم کردند. برای ربات دوپا، فاز تک‌تکیه‌گاهی زمانی صورت می‌گیرد که فقط یک پا روی زمین قرار داشته باشد و به آن پا، پای ایستاده⁶ می‌گویند و پای دیگر، پای چرخان⁷ نام دارد. فاز دوتگیه‌گاهی، فازی هست که هر دو پا روی زمین قرار دارد که برخورد پای چرخان با زمین، آغازگر آن فاز است. آن‌ها فرضیاتی از جمله صلب و همزمان⁸ بودن اثر برخورد در مدل‌سازی این فاز، در نظر گرفته‌اند. این فرضیات باعث ایجاد ناپیوستگی در متغیرهای دینامیکی سیستم شده تا سیستم دارای دینامیک هبیرید⁹ شود. آن‌ها با استفاده از کنترل پسخوراند خطی‌ساز¹⁰ و تعریف قیود¹¹ مناسب بر مسئله توانستند سیکل حرکتی این دو مدل از ربات را پایدار سازند و روش کلاسیک کنترلی برای ایجاد پایداری در حرکت ربات‌های دوپا را به دست آوردند [1-3].

علی‌رغم استفاده از روش کنترلی طراحی شده توسط پلستان، نیاز به روش کنترلی مقاوم برای ربات‌های دوپا ضمن ایجاد حرکت پایدار و ریتمیک الزامی است. زیرا که در هنگام ساخت ربات‌ها یا نصب عملگر یا سنسور روی ربات‌ها، عدم قطعیت روی اجزاء ربات اجتناب ناپذیر است. همین‌طور در هنگام ارسال مقدار کمیت‌ها بین کنترل کننده و سنسور یا حتی در موقع اندازه‌گیری کمیت‌ها توسط سنسورها، وجود خطأ بحتی انکار نشدنی است. البته در این پژوهش این خطاهای، به صورت اغتشاشات در نظر گرفته شده است. علاوه بر این موضوعات، حتی ممکن است اغتشاشاتی نیز از بیرون به ربات وارد شود. به هر حال، با توجه به اینکه ربات زیرفعال است، یافتن روش‌های مقاوم مشکل است. روش کنترلی مقاوم باید حرکت ربات دوپای زیرفعال را در هنگام وجود اغتشاش یا عدم قطعیت روی اجزاء سیستم یا حتی زمانی که در سیستم دینامیکی دینامیک مدل نشده‌ای وجود دارد، پایدار سازد.

زهدی و همکارشان روش مقاومی را برای کنترل ربات دوپا طراحی کردند. این روش بر مبنای ساخت بردار خطأ که ناشی از اختلاف متغیرهای اندازه‌گیری شده نسبت به مقادیر مطلوب آن‌ها است، بنا شده است و در برابر عدم قطعیت پارامتریک در سیستم دینامیک ربات مقاوم است. آن‌ها برتری این روش را نسبت به کنترل LQR همراه با خطی‌سازی کردن دینامیک حول نقاط تعادلشان نیز نشان داده‌اند [4]. نیکخواه و همکارانشان روش کنترلی از جنس مود لغزشی¹² برای ربات دوپای زیرفعال طراحی کردند. این روش کنترلی در زمان وجود اغتشاش، روش مقاومی است. آن‌ها ربات را به صورت پنج‌لینکی مدل‌سازی کردن و در کار آن‌ها، قیود در نظر گرفته شده بر روی ربات تابعی از زمان است [5]. رایبرت و همکارانشان روى سه روش کنترل تنسی-مشتق‌گیر¹³ و کنترل مود لغزشی و کنترل با استفاده از پسخوراند خطی‌ساز روی ربات دوپا مطالعه کردند. آن‌ها سه روش مذکور را روی رباتی که به صورت پنج‌لینکی مدل شده اعمال کردن و آن‌ها را با هم

¹ Single Support phase

² Double support phase

³ Stance leg

⁴ Swing leg

⁵ Instantaneous

⁶ Hybrid dynamics

⁷ Feedback linearization

⁸ constraint

⁹ Sliding mode

¹⁰ Proportional-Derivative control (PD control)

کنترل کننده به صورت کامل بررسی می‌شود. در این مقاله ضمن نشان دادن پایداری روش کنترلی FLBS، تأکید خواهد شد که پایداری این روش کنترلی جدید به شکل نمایی است.

بخش 2 به مدل سازی ربات دوپای سه‌لینکی زیرفعال اختصاص داده می‌شود که به استخراج معادلات دینامیکی در دو فاز حرکت ربات، فاز تک‌تکیه‌گاهی و فاز دوتکیه‌گاهی پرداخته می‌شود. در بخش 3 به معروف قیود گذاشته شده روی حرکت ربات و در بخش 4 به طراحی دو روش کنترلی گذاشته شده روی حرکت ربات و در بخش 5 با انجام شبیه‌سازی‌ها، نشان داده می‌شود که این روش‌های کنترلی قابلیت پایدارسازی حرکت ربات را دارند و همچنین مقاوم هستند. با استفاده از این روش‌های کنترلی، ربات دارای حرکت پایدار و ریتمیک با توجه به شکل حرکتی مورد نظر است و در ادامه‌ی این بخش، نتایجی از شکل‌های حاصل از شبیه‌سازی‌ها گرفته می‌شود. در نهایت، در بخش آخر خلاصه‌ای از مطالب موجود ارائه می‌شود و ضمن مقایسه‌ی روش FLBS نسبت به روش مود لغزشی، برتری روش FLBS نشان داده می‌شود.

2- مدل سازی ربات

همان‌طور که بیان شد، در این مقاله تحلیل ربات به صورت دو بعدی و حرکت، در صفحه ساجیتال⁵ روی یک سطح صاف است. تمام لینک‌های ربات صلب هستند. اتصال هر دو لینک، یک مفصل را شکل می‌دهد و در هر مفصل یک عملگر وجود دارد. در کل ربات دارای دو مفصل و دو عملگر است. همچنین الاستیستیه‌ای بین مفاصل و عملگرهای موجود در آن‌ها وجود ندارد. در حالت کلی، مدل سازی ربات بنابر آچه که در بخش مقدمه ذکر شده است، به دو بخش فاز تک‌تکیه‌گاهی و فاز دوتکیه‌گاهی تقسیم می‌شود. معادلات حاکم به همراه فرضیات در نظر گرفته شده در هر فاز، برای ربات سه‌لینکی به دست آورده شده است. مدل سازی ربات به فرم سه‌لینکی شامل در نظر گرفتن یک لینک برای تنه و یک لینک برای هر پا است و همچنین کف پای ربات، نقطه‌ای در نظر گرفته شده است. در هر یک از مفاصل ربات (بین هر کدام از پاها و تنه) یک عملگر مستقل قرار داشته که به صورت گشتاور به سیستم انرژی تزریق می‌کند. ربات مدل شده براساس مدلی است که گریزل در سال 2001 در [1] در نظر گرفته بوده است که "شکل 1" آن مدل را نشان می‌دهد.

2-1- دینامیک ربات در فاز تک‌تکیه‌گاهی

در این فاز فقط یک پای ربات روی زمین قرار دارد و در اینجا فرض می‌شود که ربات روی زمین نمی‌لغزد. این جمله به صورت فیزیکی به این معنا است که بیشینه نسبت دو نیروی افقی و عمودی وارد بر پای ایستاده، کمتر از ضریب اصطکاک ایستایی μ ⁶ مسیر باشد (از این مفهوم در مراجع [14,11,5,3-1] نیز استفاده شده است). حرکت پا در این فاز، مانند پاندول معکوسی است که بین پا و زمین هیچ عملگری وجود ندارد. پس ربات دارای یک درجه زیرفعالی است. با در نظر گرفتن ربات به "شکل 1"، تعداد درجات آزادی در فاز تک‌تکیه‌گاهی با توجه به نداشتن عملگر بین پای ایستاده با زمین، عدد سه (همان زاویه‌های نشان داده شده در شکل 1) است. در این فاز با استفاده از روش لاغرانژ دینامیک ربات، به دست آورده می‌شود؛

$$L := Ke - Ue \quad , \quad \frac{d}{dt} \left(\frac{dL}{d\dot{\theta}_i} \right) - \frac{dL}{d\theta_i} = Q_i \quad , \quad i = 1, \dots, 3 \quad (1)$$

⁵ Sagittal

است که در این پژوهش سعی در طراحی چنین روشی شده است. در این مقاله تحلیل ربات به صورت دو بعدی و حرکت در صفحه ساجیتال¹ روی یک سطح صاف است. ربات دوپا به صورت سه لینکی مدل شده است و در فرایند مدل سازی ربات، برخورد بین پای چرخان و زمین به صورت صلب و نیز به صورت همزمانی در نظر گرفته شده است. این بدان معناست که در هنگام برخورد پای چرخان با زمین درست در یک لحظه پای ایستا و چرخان روی زمین به صورت دوتکیه‌گاهی قرار می‌گیرد و بلاگاصله با توجه به فرض ضربه‌ای بودن برخورد پای دیگر از زمین بلند می‌شود. اتصال پا به زمین نقطه‌ای است، همچنین فرض می‌شود که پای ایستا روی زمین در طول گام برداری لغزشی ندارد. در کنترل ربات دوپا به صورت زیرفعال، از قیدهای زمان-تارودا مناسبی بر روی ربات استفاده می‌شود. این قیدها باعث می‌شود که حرکت ربات در مسیر مطلوب و در نظر گرفته شده، قرار بگیرند. قیدهای در نظر گرفته شده روی ربات دوپا به صورت هولونومیک² هستند و سعی در استفاده از روش دینامیکی برای پایدارسازی حرکت ربات که توسط مراجع [3-1] معرفی شده است، می‌شود. برای اعمال قیدها روی سیستم دینامیک ربات دوپای زیرفعال از کنترل پسخوراند خطی‌ساز استفاده می‌شود. برای پایدار کردن قیود بعد از اعمال، از روش جدید طراحی شده مود لغزشی همراه با پسگامزنی³ نیز استفاده می‌شود که روش مقاومی چه در برابر اغتشاشات و چه در برابر عدم قطعیت‌ها است. در کل، دو روش کنترلی مختلف طراحی می‌شود که یکی از این روش‌های کنترلی که در مقالات [8,6,5] نیز از آن استفاده شده است، به روش کنترلی مود لغزشی معروف است و برای مقایسه با روش کنترلی جدیدی که در این پژوهش طراحی شده است تا برتری و مزایای این FLBS⁴ نام‌گذاری شده است، به کار برد شده است تا برتری و مزایای این روش کنترلی طراحی شده (FLBS) نشان داده شود. همان‌طور که ذکر شد روش کنترلی طراحی شده ترکیبی از سه روش پسخوراند خطی‌ساز و پسگامزنی و مود لغزشی است. طراحی جدید روش کنترلی FLBS علاوه بر پایدارسازی حرکت ربات، به ربات مقاومت بیشتری نسبت به اغتشاشات وارد و یا وجود عدم قطعیت در اجزاء سیستم می‌دهد. همین‌طور این روش کنترلی قابلیت حذف کامل چرینگ را دارد که ارجحیت قابل توجهی نسبت به روش کنترلی مود لغزشی دارد. برای مقایسه دو روش نام برد، کران بالایی برای اندازه‌ی سیگنال‌های کنترلی در نظر گرفته می‌شود و اغتشاش ثابتی در زمان معین و در تعداد سیکل حرکتی مشخص به ربات اعمال می‌شود. سپس، میزان بیشینه اغتشاشی که هر یک از روش‌ها توانایی پایدار کردن مسیر حرکت ربات را در برابر آن‌ها دارند، محاسبه می‌شود. همچنین، توانایی پایدارسازی اغتشاشات و شکل‌های حاصل از شبیه‌سازی با یکدیگر مقایسه می‌شوند. برای مقاوم بودن روش کنترلی در پایدارسازی حرکت ربات بر اثر وجود عدم قطعیت نیز، کران بالایی برای اندازه‌ی سیگنال کنترلی در نظر گرفته می‌شود و حداقل میزان عدم قطعیت که این روش کنترلی (FLBS) توانایی پایدارسازی حرکت ربات را دارد محاسبه می‌گردد. توجه شود که عدم قطعیت در نظر گرفته شده به صورت کران بالا و پایین روی سیستم اعمال می‌شود. یکی از روش‌های نشان دادن پایداری حرکت ربات‌های دوپای زیرفعال استفاده از نگاشت بازگشته پوانکاره است [15,3-1]. برای استفاده از این روش، باید شرایط مختلفی وجود داشته باشد که یکی از آن‌ها پایداری مجانبی روش کنترلی مورد استفاده است. البته، این بحث در بخش

¹ Sagittal

² Holonomic

³ backstepping

⁴ Feedback linearization backstepping sliding mode

کند و این فاز، فاز برخورد نیز نام دارد. در این فاز چون هر دو پا روی زمین قرار دارد سیستم تمام‌فعال^۲ می‌شود. در مدل‌سازی این فاز، برخورد پای چرخان با زمین به صورت صلب در نظر گرفته شده است [14,11,5,3-1]. البته این برخورد می‌تواند به صورت غیرصلب نیز مدل شود و مراجع [17,16] از این مفهوم استفاده کرده‌اند و نیروهای بین انتهای پا و زمین را غیرخطی و به صورت فنر و دمپر مدل کرده‌اند. در حرکت روی سطح کاشی کاری شده یا هر سطح صلب دیگر، برای در گیر نشدن با حل‌های عددی پیچیده و همچنین به دلیل کوتاه بودن زمان برخورد بین پای چرخان و زمین، معمولاً این فاز را به صورت صلب و همزمانی^۳ (در یک لحظه اتفاق می‌افتد) در نظر می‌گیرند. در کل معادله لاغرانژ این فاز به صورت زیر درمی‌آید:

$$A_1(\theta_1)\dot{\theta}_1 + B_1(\theta_1, \dot{\theta}_1) = C_1(\theta_1).U + f_{\text{ext}} \quad (7)$$

که در آن $A_1, \theta_1, \theta_2, \theta_3, x_H, y_H$ ^T ماتریس A_1 و ماتریس B_1 ماتریس اینرسی است و ماتریس C_1 ماتریس دربرداشته ماتریس کوربولیس و بردار گرانشی است و همین‌طور ماتریس C_1 ماتریس نگاشت عملگرهای گشتاوری به نیروهای تعیین یافته است. اندیس H مربوط به مختصات لگن است که می‌توان به جای این مختصات، مختصات هر نقطه‌ی ثابت دیگری روی ربات نیز انتخاب کرد. این کار به این دلیل است که در فاز برخورد پای ایستاده مقید به قرار داشتن روی زمین نیست. پس دو درجه‌ی آزادی دیگر به سیستم دینامیکی اضافه می‌شود. در معادله (7)، نیروهای مجھول تعیین یافته f_{ext} نیز اضافه شده است که در این فاز، مربوط به نیرویی است که به پای چرخان در دو راستای محورهای مختصات در هنگام برخورد این پا به زمین، وارد می‌شود. همچنین فرض شده است که در هنگام برخورد پای دیگر (همان پای ایستاده در فاز قبلی) با زمین هیچ عکس‌العمل نیرویی نداشته باشد [14,11,5,3-1]. در این مدل‌سازی نیروهای ناشی از برخورد به دلیل فرض همزمانی دانستن این فاز، به صورت ضربه‌ای است، که می‌توان ثابت کرد با این فرض تغییری در موقعیت لینک‌ها ایجاد نمی‌شود ولی در سرعت زاویه‌ای آن‌ها جهش اتفاق می‌افتد [3]. این فرض باعث هیریدی شدن سیستم دینامیکی نیز می‌شود. با اضافه کردن فرضیات نامبرده در بالا، معادلات دیفرانسیل (7) به معادلات تفاضلی (جبری) (8) تبدیل می‌شود:

$$A_1(\theta_1^+) \dot{\theta}_1^+ - A_1(\theta_1^-) \dot{\theta}_1^- = f_{\text{ext}} \quad (8)$$

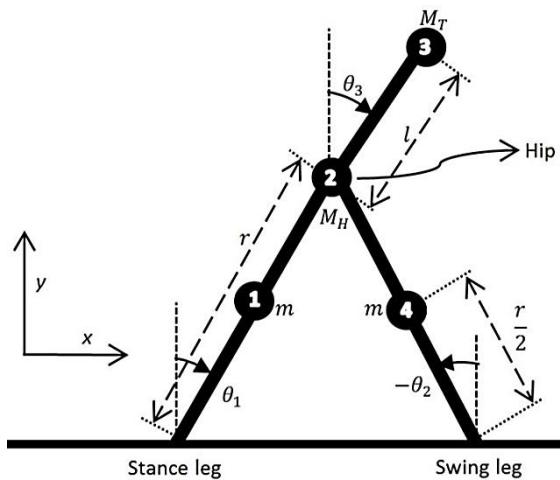
که علامت مثبت به بعد از وقوع برخورد و علامت منفی به قبل از وقوع برخورد اشاره دارد و نیروهای خارجی تعیین یافته در معادله (7) که حاصل از برخورد است، به صورت رابطه‌ی (9) می‌باشد؛

$$f_{\text{ext}} = \left[\frac{\partial p_{\text{se}}(\theta_1)}{\partial \theta_1} \right]^T f_{\text{se}} \quad (9)$$

که در آن $(f_{\text{se}}, f_{\text{se}}^T)$ نیروهای خارجی وارد بر انتهای پای چرخان از طرف زمین در دو راستای عمودی و افقی می‌باشد. $p_{\text{se}} = (p_{\text{se}_h}, p_{\text{se}_v})^T$ نیز مکان هندسی انتهای پای چرخان را نشان می‌دهد که تابعی از زوایای سیستم است. توجه داشته باشید که رابطه بالا استفاده از اصل کار مجازی، نیروهای خارجی وارد بر انتهای پای چرخان را به نیروهای روی متغیرهای مستقل سیستم نگاشت داده است. با توجه به دو مجھول اضافه شده‌ی f_{se} ، نیاز به وجود دو معادله اضافی برای حل معادلات

جبری (8) است که این دو معادله از فرضیات زیر به دست می‌آید:

- ۱- هنگام برخورد پای چرخان به زمین، این پا از روی زمین بلند نمی‌شود. پس سرعت بعد از برخورد نوک پای چرخان در راستای عمودی (v) صفر است.

شکل ۱ شکل شماتیک ربات دوبای سه‌لینکی زیرفعال؛ زوایا به صورت مطلق در نظر گرفته شده‌اند. اعداد به شماره‌ی جرم‌ها در معادله (3-2) اشاره دارد.

که در آن Ke مجموع انرژی جنبشی لینک‌ها و Ue مجموع انرژی پتانسیل آن‌ها می‌باشد. همین‌طور Q_i نیروهای تعیین یافته‌ی خارجی وارد به سیستم دینامیکی مربوط به درجه‌ی آزادی i است و اندیس i مربوط به درجات آزادی سیستم است.

برای ربات سه‌لینکی "شکل ۱"، انرژی جنبشی و پتانسیل به شکل زیر در می‌آیند؛

$$Ke = 0.5 m \dot{x}_1^2 + 0.5 m \dot{x}_4^2 + 0.5 M_T \dot{x}_3^2 \quad (2)$$

$$Ue = m g y_1 + m g y_4 + M_T g y_3 \quad (3)$$

که x و y مختصه‌های دستگاه مختصات دو بعدی هستند و اندیس موجود در زیر آن‌ها، مربوط به شماره جرم‌هایی است که در "شکل ۱" نشان داده شده است و g شتاب گرانش زمین است. البته فرض شده است که مفصل بین پای ایستاده و تن، شماره ۱ و مفصل دیگر شماره ۲ باشد. معادلات دینامیکی حرکت در فاز تک‌تکیه‌گاهی به صورت زیر نوشته می‌شود؛

$$A(\theta_s)\ddot{\theta}_s + B(\dot{\theta}_s, \theta_s) + C(\theta_s).U = 0 \quad (4)$$

که در آن ماتریس A ماتریس اینرسی نام دارد. ماتریس B ماتریس دربرداشته ماتریس کوربولیس و بردار گرانشی است. ماتریس C نیز ماتریس نگاشت عملگرهای گشتاوری به نیروهای تعیین یافته در معادلات بالا هستند.

در این معادلات $U \in R^2$ ماتریس کنترل و $\dot{z} = [\dot{\theta}_s \ A(\theta_s)^{-1}[-B(\theta_s, \dot{\theta}_s) - C(\theta_s).U]]^T$ زوایای مفاصل هستند که به صورت مطلق اندازه‌گیری می‌شوند. این زوایا همان درجات آزادی سیستم دینامیکی هستند که به همراه سرعت زاویه‌ای آن‌ها $\dot{\theta}_s = [\dot{\theta}_1, \dot{\theta}_2, \dot{\theta}_3]^T$ به عنوان متغیرهای حالت نیز در نظر گرفته شده است.

معادله فضای حالت به فرم زیر است؛

$$\dot{z} = \left[\begin{array}{c} \dot{\theta}_s \\ A(\theta_s)^{-1}[-B(\theta_s, \dot{\theta}_s) - C(\theta_s).U] \end{array} \right] = r(z) + p(z)U \quad (5)$$

که در آن؛

$$z := (\theta_s, \dot{\theta}_s) \quad (6)$$

۲- دینامیک ربات در فاز دوتکیه‌گاهی
فاز دوتکیه‌گاهی زمانی اتفاق می‌افتد که نوک پای چرخان^۱، زمین را لمس

¹ Swing leg

4- کنترل کنندگان

ربات در هر گام از فاز تک‌تکیه‌گاهی به فاز دوتکیه‌گاهی (برخورد) وارد می‌شود. فرضیاتی که برای برخورد درنظر گرفته شده است باعث تأثیرگذاری در سرعت‌های زاویه‌ای لینک‌ها می‌شود. پس در متغیرهای حالت، گستینگی به وجود می‌آید و باعث ایجاد شرایط اولیه جدید در هنگام ورود به فاز تک‌تکیه‌گاهی بعدی می‌شود. این روند در گذر از فازها، بهطور مداوم تکرار می‌شود. معادله‌ی (12)، معادله‌ی (13)، حالت حاکم بر مسئله‌ی دینامیکی ربات است که هیبریدی بودن سیستم را نیز نشان می‌دهد. برای پایدار و متنابوب بودن حرکت ربات دوپا، باید سیکل تناوبی وجود داشته باشد که به صورت مجانبی پایدار بوده و ربات بعد از چند گام به این سیکل همگرا شود و از آن خارج نشود. البته این سیکل با درنظر گرفتن قیود مختلف می‌تواند متفاوت باشد.

در این بخش با توجه به مفهوم ارائه شده در [15,9,8,5] یک روش کنترلی مناسب جهت پایدارسازی این قیود معرفی شده است. توضیحات جامع‌تر در مراجع نامبرده در قالب اثبات پایداری حرکت ربات زیرفعال با استفاده از پایداری روش کنترلی برای همگرایی این قیود، بحث شده است که بعد از وجود داشتن سیکل حرکت، اثبات پایداری توسط نگاشت بازگشتی پوانکاره^۳ که نگاشتی با θ^* ^{۴ کمتر نسبت به نگاشت پوانکاره‌ی کلی روی دینامیک راه رفتن است، انجام می‌شود و پایدار بودن سیکل تناوبی حرکت حاصل می‌شود. به طور خلاصه شرط کافی برای وجود این سیکل تناوبی ذیلاً ارائه می‌گردد [5]:}

۱- تعریف قیود مناسب، که اولًا J هموار باشد و ثانیاً ماتریس $L_p L_r F(z)$ که در مراجع، آن را با نام ماتریس دیکوپلینگ^۵ نیز می‌شناسند معکوس پذیر باشد.

۲- طراحی روش کنترلی مناسب جهت پایدارسازی قیود مناسب درنظر گرفته شده، که در زمان محدود قیود را به سمت صفحه‌ی لغزش همگرا کند و همین‌طور این صفحه لغزش به صورت مجانبی پایدار باشد.

با داشتن این دو ویژگی، سیکل حرکتی برای ربات دوپا وجود خواهد داشت. درنهایت با استفاده از نگاشت بازگشتی پوانکاره، بُعد نگاشت پوانکاره‌ی کلی حرکت برای محاسبه‌ی پایداری یا ناپایداری این سیکل تناوبی، کاهش داده می‌شود و پایداری حرکت مشخص می‌شود. در اینجا با توجه به استفاده از قیود ارائه شده [1] دیگر نیاز به نشان دادن شرط اول نیست (به مقاله [1] مراجعه شود). پس برای مناسب بودن روش کنترلی طراحی شده، شرط دوم نشان داده می‌شود. در این مقاله به طراحی کنترل کننده‌ی جدیدی از ترکیب مود لغزشی و پسگام زنی پرداخته می‌شود که با تعریف سطح لغزش پایداری، سعی در همگرایی قیود معادله (14) به عدد صفر می‌شود.

خواهید دید که طراحی روش کنترلی جدیدی FLBS با استفاده از ترکیب سه روش مود لغزشی و پسگام زنی درخواست خطا ساز همراه با روش پسگام‌زنی انجام می‌گیرد. البته در بخش بعد، مزایای این روش در مقایسه با روش مود لغزشی نیز نشان داده خواهد شد. برای نشان دادن پایداری روش کنترلی FLBS از روش لیاپانوف^۶ استفاده شده است و نشان داده خواهد شد که پایداری این روش کنترلی به شکل نمایی است. برای استفاده از پایداری لیاپانوف سعی در پیدا کردن تابع مثبت معینی که از متغیرهای حالت سیستم

2- هنگام برخورد پای چرخان به زمین، این پا روی زمین نمی‌لغزد. پس سرعت بعد از برخورد نوک پای چرخان در راستای افقی (x) نیز، صفر است.

فرضیات فوق را می‌توان به شکل معادله (10) نیز نوشت:

$$\frac{d}{dt} p_{se}(\theta_1) = \left[\frac{\partial p_{se}(\theta_1)}{\partial \theta_1} \right] \dot{\theta}_1^+ = [0]_{2 \times 2} \quad (10)$$

در اینجا صفحه برخورد یا صفحه حرکت با توجه به توضیحات بالا به صورت رابطه‌ی (11) معرفی می‌شود؛

$$I := \{ (\theta_1, \dot{\theta}_1) \in z \mid p_{se} > 0 \} \quad (11)$$

که زیرنویس v اشاره به مکان عمودی و زیرنویس h اشاره به مکان افقی دارد. پس در نهایت دینامیک هیبرید ربات به فرم رابطه‌ی (12) درمی‌آید؛

$$\begin{aligned} \dot{z} &= r(z) + p(z)U & z^- \notin I \\ z^+ &= \Delta(z^-) & z^- \in I \end{aligned} \quad (12)$$

که Δ نگاشتی است که سرعت‌های قبل از برخورد را به سرعت‌های بعد از برخورد انتقال می‌دهد. باید به این نکته اشاره کرد که سرعت‌های زاویه‌ای قبل از برخورد از فاز تک‌تکیه‌گاهی قبلی به دست آورده می‌شود.

3- قیود

برای داشتن یک حرکت پایدار و ریتمیک نیاز به درنظر گرفتن قیودی مناسب بر روی ربات هست و لازم است که روش کنترلی، این قیود را قبل از برخورد پای چرخان به زمین، به مقدار مطلوب که در اینجا عدد صفر می‌باشد همگرا کند. قیود تعریف شده بر روی ربات معمولاً هولونومیک هستند به این معنی که قیود توابعی از موقعیت لینک‌ها می‌باشند.

تعداد قیود درنظر گرفته شده برای ربات سه‌لینکی با توجه به وجود دو کنترل کننده، دو است. در این پژوهش، قیود درنظر گرفته شده با توجه به مرجع [1] انتخاب شده است که به صورت زیر تعریف شده است:

۱- تنہ^۱ (کمر) در زاویه خاصی قرار داشته باشد.

۲- لگن^۲ همواره بین دو پا باشد.

با توجه به تعاریف زیر؛

$$\begin{aligned} x_{\text{end of stance leg}} &= 0, & y_{\text{end of stance leg}} &= 0 \\ x_H &= r \cdot \sin(\theta_1), & y_H &= r \cdot \cos(\theta_2) \\ x_{\text{end of swing leg}} &= r \cdot \sin(\theta_1) - r \cdot \sin(\theta_2), & y_{\text{end of swing leg}} &= r \cdot \cos(\theta_1) - r \cdot \cos(\theta_2) \\ d_1 &= x_{\text{end of stance leg}} - x_H \\ d_2 &= x_H - x_{\text{end of swing leg}} \end{aligned} \quad (13)$$

می‌توان قیود بالا را به فرم ریاضی زیر نوشت؛

$$F(z) = \begin{bmatrix} F_1(z) \\ F_2(z) \end{bmatrix} := \begin{bmatrix} K_1(\theta_3 - \theta_{3d}) \\ K_2(d_1 - d_2) \end{bmatrix} \quad (14)$$

که θ_{1d} زاویه مناسب کمر و d_1 فاصله لگن از پای ایستاده و d_2 فاصله لگن از پای چرخان هست. K_1 و K_2 ضریب‌های تناسبی برای تسریع در نرخ همگرایی قیود می‌باشد و با افزایش این ضرایب سرعت همگرایی بیشتر می‌شود.

مطلوب با صفحه برخورد، صفحه‌ی دیگری که صفحه‌ی قیود نام دارد، به شکل زیر تعریف می‌شود؛

$$J := \left\{ (\theta_s, \dot{\theta}_s) \mid F_i(\theta_s, \dot{\theta}_s) = 0, L_r F_i(\theta_s, \dot{\theta}_s) = 0 \right\}_{i=1:2} \quad (15)$$

در ادامه نشان داده می‌شود که صفحه (15) به مفهوم همگرایی این قیود و مشتقشان نسبت به زمان، به سمت عدد صفر می‌باشد.

¹ Torso

² Hip

³ Poincare' return map

⁴ Dimension

⁵ Decoupling matrix

⁶ Lyapunov

مقاوم کردن روش کنترلی می‌شود. این سطح لغزش را با رابطه‌ی (27) تعریف می‌کنیم؛

$$S := \lambda_2 z_2 + \dot{z}_2 + z_1 \quad (27)$$

که λ_2 هر مقدار مثبتی می‌تواند داشته باشد. براساس رابطه‌ی (27) خواهیم داشت؛

$$\dot{z}_2 = S - \lambda_2 z_2 - z_1 \quad (28)$$

با جایگذاری رابطه‌ی (28) در رابطه‌ی (26)، رابطه‌ی (29) شکل می‌گیرد؛

$$\dot{V}_2 = \dot{V}_1 + z_2(S - \lambda_2 z_2 - z_1) = -\lambda_1 z_1^2 - \lambda_2 z_2^2 + z_2 S \quad (29)$$

سطح S (رابطه‌ی (27)) را برحسب متغیرهای اصلی دینامیک خطأ در رابطه‌ی (17) می‌نویسیم و با ساده کردن آن خواهیم داشت؛

$$\begin{aligned} S &= \lambda_2(\dot{F} + \lambda_1 F) + (\dot{F} + \lambda_1 \dot{F}) + F \\ &= \lambda_2(L_r F(z) + \lambda_1 F) + (L_r^2 F(z) + L_p L_r F(z)U) \\ &\quad + \lambda_1 L_r F(z) + F \end{aligned} \quad (30)$$

با مشتق گیری از سطح S برحسب زمان رابطه‌ی (31) شکل می‌گیرد که از آن در تابع لیاپانوف نهایی استفاده می‌شود؛

$$\begin{aligned} \dot{S} &= \lambda_2(L_r^2 F(z) + L_p L_r F(z)U + \lambda_1 L_r F(z)) + L_r F(z) \\ &\quad + L_p L_r F(z)\dot{U} + \frac{d}{dt}L_r^2 F(z) + \frac{d}{dt}L_p L_r F(z)U + \lambda_1(L_r^2 F(z) + L_p L_r F(z)U) \end{aligned} \quad (31)$$

تابع لیاپانوف نهایی سیستم را رابطه‌ی (32) تعریف می‌کنیم؛

$$V := V_2 + \frac{1}{2}S^2 \quad (32)$$

حال، اگر این تابع پایدار شود، همگرایی قیود و پایداری روش کنترلی اثبات می‌گردد. با مشتقگیری از تابع لیاپانوف نسبت به زمان داریم؛

$$\dot{V} = \dot{V}_2 + S\dot{S} = -\lambda_1 z_1^2 - \lambda_2 z_2^2 + S(\dot{S} + z_2) \quad (33)$$

پس همان‌طور که دیده می‌شود، برای پایداری مجانی باید مشتق تابع بالا، یعنی رابطه‌ی (33)، منفی معین باشد. بنابراین برای منفی معین بودن (33)، کافی است که ترم $S(\dot{S} + z_2)$ منفی معین باشد. با تعریف رابطه‌ی (34)؛

$$(\dot{S} + z_2) := -k\text{sign}(S) - \lambda_3 S \quad (34)$$

که در آن k هر مقدار مثبتی می‌تواند باشد و با نوشتن رابطه‌ی (34) برحسب متغیرهای اصلی سیستم (رابطه‌ی (17)) به رابطه‌ی (35) می‌رسیم؛

$$\begin{aligned} \lambda_2(L_r^2 F(z) + L_p L_r F(z)U + \lambda_1 L_r F(z)) + \\ \frac{d}{dt}L_p L_r F(z)U + \frac{d}{dt}L_r^2 F(z) + L_p L_r F(z)\dot{U} + \\ \lambda_1(L_r^2 F(z) + L_p L_r F(z)U) + 2L_r F(z) + \lambda_1 F \\ = -k\text{sign}(S) - \lambda_3 S \end{aligned} \quad (35)$$

با اندکی محاسبات رابطه‌ی (36) حاصل می‌شود؛

$$\begin{aligned} \dot{U} &= -L_p L_r F(z)^{-1}(k\text{sign}(S) + \lambda_3 S + \frac{d}{dt}L_r^2 F(z) \\ &\quad + \frac{d}{dt}L_p L_r F(z)U + \lambda_2(L_r^2 F(z) + L_p L_r F(z)U) \\ &\quad + \lambda_1 L_r F(z)) + \lambda_1(L_r^2 F(z) + L_p L_r F(z)U) \\ &\quad + 2L_r F(z) + \lambda_1 F \end{aligned} \quad (36)$$

چنانچه برای قانون کنترل رابطه‌ی (36) را لحاظ کنیم، مشتق زمانی تابع لیاپانوف نهایی سیستم (رابطه‌ی (37)) منفی معین خواهد شد؛

$$V = \frac{1}{2}z_1^2 + \frac{1}{2}z_2^2 + \frac{1}{2}S^2 \quad (37)$$

$$\dot{V} = -\lambda_1 z_1^2 - \lambda_2 z_2^2 - \lambda_3 S^2 - kS\text{sign}(S) \quad (38)$$

ساخته شده است، می‌شود و با نشان دادن منفی معین بودن مشتق این تابع اثبات پایداری مجانی روش کنترلی طراحی شده انجام خواهد گرفت. اگر مشتق این تابع منفی ضربی از خود تابع باشد، آن‌گاه پایداری از نوع قوی تری است که به شکل نمایی می‌باشد [20-18].

برای طراحی روش کنترلی FLBS به صورتی که ذیلاً ارائه خواهد شد عمل می‌کنیم.

در فضای حالت دینامیک سیستم (رابطه‌ی (12)), قیود (رابطه‌ی (14)) به عنوان خروجی فضای حالت می‌باشد؛

$$y = F(z) \quad (16)$$

با توجه به معادلات قیود (14) و هولونومیک بودن آن‌ها و نحوه اعمال عملگرها که به شکل گشتاور هستند، کنترل کننده در مشتق دوم این خروجی نسبت به زمان ظاهر می‌شود که نشان از دو بودن مرتبه نسبی^۱ معادلات قیود، می‌دهد. پس برای اعمال روش پسخواراند خطی‌ساز و همگرا کردن خروجی سیستم به صفر، به صورت زیر عمل می‌شود؛

$$\frac{d}{dt}[y] = \begin{bmatrix} \dot{F} \\ L_r^2 F(z) \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 0 \\ L_p L_r F(z) \end{bmatrix} U \quad (17)$$

که در آن؛

$$\dot{F} = L_r F(z) + L_p F(z)U \quad (18)$$

و

$$L_p F(z) = 0 \quad (19)$$

با تعریف مناسب U می‌توان قیود را پایدار ساخت. حال، سعی در مقاوم کردن روش کنترلی و حذف پدیده‌ی چترینگ می‌شود. بنابراین، به تعريف متغیرهای جدید رابطه‌ی (20)، برای رسیدن به این اهداف به علاوه‌ی هدف پایداری روش کنترلی و استفاده از روش پسگامزنی پرداخته می‌شود؛

$$\begin{cases} z_1 := y = F(z) \\ z_2 := \dot{y} - \alpha(z_1) = \dot{F} - \alpha(z_1) \end{cases} \quad (20)$$

با مشتقگیری از متغیر z_1 نسبت به زمان و به کار بردن متغیر دوم (z_2)، رابطه‌ی (21) حاصل می‌شود؛

$$\dot{z}_1 = z_2 + \alpha(z_1) \quad (21)$$

که در آن α تابعی از متغیر اول (z_1) است و آن تابع به گونه‌ای تعريف می‌شود که جملات غیرخطی موجود به جز ضرب متغیر اول در متغیر دوم را در تابع لیاپانوف ابتدایی رابطه‌ی (22) حذف نماید؛

$$V_1 := \frac{1}{2}z_1^2 \Rightarrow \dot{V}_1 = z_1 \dot{z}_1 = z_1(z_2 + \alpha(z_1)) \quad (22)$$

تابع لیاپانوف (22) بخشی از تابع لیاپانوف نهایی است که می‌خواهیم منفی معین بودن مشتق این تابع نسبت به زمان را شکل دهیم. پارامتر α به شکل رابطه‌ی (23) انتخاب می‌شود؛

$$\alpha(z_1) := -\lambda_1 z_1 \quad (23)$$

با جایگذاری رابطه‌ی (23) در رابطه‌ی (22) خواهیم داشت؛

$$\dot{V}_1 = -\lambda_1 z_1^2 + z_1 z_2 \quad (24)$$

که λ_1 هر مقدار مثبتی می‌تواند باشد. حال، تابع لیاپانوف جدیدی که از تابع لیاپانوف V_1 به اضافه‌ی اثر متغیر دوم شکل داده می‌شود، به صورت رابطه‌ی (25) نوشته می‌شود؛

$$V_2 := V_1 + \frac{1}{2}z_2^2 \quad (25)$$

با مشتقگیری از آن نسبت به زمان داریم؛

$$\dot{V}_2 = \dot{V}_1 + z_2 \dot{z}_2 = -\lambda_1 z_1^2 + z_1 z_2 + z_2 z_2 \quad (26)$$

که با منفی معین شدن تابع (26)، قیود همگرا خواهد شد. البته، برای منفی معین کردن این تابع از سطح لغزش (S) استفاده می‌شود که باعث

¹ Relative degree

نگاشتی است که این نقاط را به هم مربوط می‌سازد. زمانی که سیستم به حالت گامزنی متناوب می‌رسد، در مقدار کمیت‌های این بردار تغییری حاصل نمی‌شود. نقطه سکون این نگاشت که با X^* نشان داده می‌شود و بیانگر گامزنی متناوب است، در رابطه زیر صدق می‌کند؛

$$X^* = P(X^*) \quad (42)$$

که این نقطه سکون در مجموعه $I \cap J$ قرار دارد که با توجه به قیود رابطه (14) و با ساده‌سازی این روابط خواهیم داشت؛

$$I \cap J = \left\{ (\theta, \dot{\theta}) \mid \theta_3 = \theta_{3d}, \theta_1 + \theta_2 = 0, \dot{\theta}_3 = 0, \dot{\theta}_1 + \dot{\theta}_2 = 0, \theta_1 = \theta_{1d}, \dot{\theta}_1 \in R \right\} \quad (43)$$

رابطه (44)، یک درجه زیرفعالی سیستم را نیز نشان می‌دهد. اگر این نقطه‌ی سکون پایدار باشد، گام برداری به دست آمده پایدار خواهد بود [3,1]. برای این کار کافی است که مقادیر ویژه نگاشت P در نقطه سکون، کوچکتر از یک باشد [24,23]. برای نشان دادن این شرط برای پارامترهایی از ربات که در بخش شبیه‌سازی معرفی می‌شود، از حل عددی استفاده شده است. بعد از تعیین نقطه‌ی تعادل به روش عددی، شبیه‌سازی سیکل تناوبی به دست آمده، با 0.742 به دست می‌آید، که حکایت از پایداری سیکل تناوبی به دست آمده، دارد. با توجه به ارضا شدن شرایط وجود سیکل تناوبی و پایدار بودن این سیکل، حرکت ربات دوپا پایدار و ریتمیک خواهد بود. در "شکل 2" منحنی حاصل از نگاشت رابطه (42) و تقاطع آن با خط نیمساز ربع اول که نمایانگر نقطه سکون سیستم و سیکل گامزنی پایدار است، نشان داده شده است و می‌کند نقاط برخورد به این نقطه‌ی سکون را نشان می‌دهد.

منحنی خط تیره، نگاشت P را نشان می‌دهد و خط منقطع، تابع همانی^۴ (نیمساز ربع اول) است. با توجه به نمودار نقاط گامبرداری، هر شرایط اولیه‌ای فقط به یک نقطه‌ی تعادل می‌رسد که به قیودی که روی ربات در نظر گرفته شده است، بستگی دارد. برای مقادیر درنظر گرفته شده مقدار سرعت پای ایستاده‌ی ربات قبل از برخورد (rad/S) 2.17 است.

روش کنترلی دیگر که برای مقایسه با روش کنترلی FLBS به کار می‌رود، روش مود لغزشی است که برتری آن در مرجع [6] نسبت به روش‌های کنترل تنااسبی- مشتق‌گیر^۵ و کنترل با استفاده از پسخوارند خطی‌ساز نشان داده شده است.

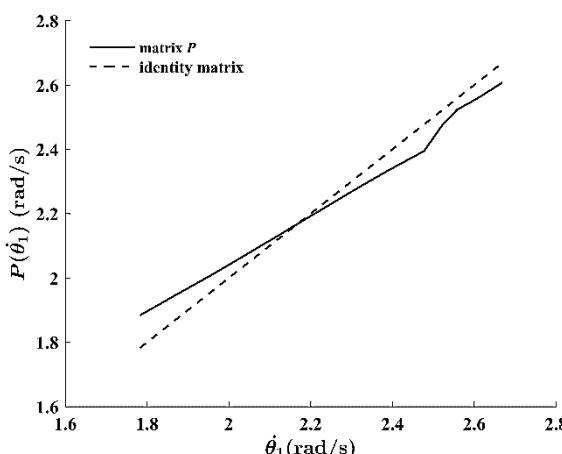

Fig. 2 Convergence of the mapping points P to its stable equilibrium point

شکل 2 همگرایی نقاط نگاشت P به نقطه‌ی تعادل پایدار آن

⁴ Identity Function

⁵ Proportional-Derivative control (PD control)

جمله $kS\text{sign}(S)$ باعث می‌شود که دینامیک خطاب در زمان محدود^۱ به سطح لغزش بررسد و به سمت صفر همگرا شود و افزایش ضرائب λ_1 و λ_2 و k باعث کاهش زمان نشست سیستم می‌شود [22,21,18]. لذا شرط دوم ذکر شده در خصوص وجود سیکل تناوبی نیز با وجود کنترل ارائه شده در رابطه (36) برقرار می‌شود. نکته مهمی که در خصوص کنترل ارائه شده در رابطه (36) وجود دارد، ساختار دینامیکی آن است. در حقیقت گرچه منفی شدنتابع لیپاونف (37) طبق رابطه (38)، بعد از اعمال قانون کنترلی (36) محرز است، اما شرط این که در عمل قانون کنترلی ارائه شده در رابطه (36) منجر به اشباع عملگرهای کنترلی (در اثر ناپایداری داخلی خود دینامیک ارائه شده برای قانون کنترل) نشود، آن است که نشان دهیم بعد از رسیدن دینامیک مدار بسته به سطح لغزش و ارضاء قیود، دینامیک باقی مانده برای U منجر به یک پاسخ کراندار برای U می‌شود. برای این منظور دینامیک صفر قانون کنترلی را با صفر قرار دادن قیود و سطح لغزش بازنویسی می‌کنیم که به رابطه (39) می‌رسیم؛

$$\frac{d}{dt}(L_r^2 F(z) + L_p L_r F(z) U) = 0 \quad (39)$$

$$\rightarrow L_r^2 F(z) + L_p L_r F(z) U = c$$

از روی رابطه‌ی فوق و با توجه به این که در این شرایط روى سطح لغزش قرار داریم و به کمک رابطه (30)، رابطه (40) حاصل می‌شود؛

$$c = 0 \rightarrow U = -L_p L_r F(z)^{-1} L_r^2 F(z) \quad (40)$$

که نشان از کرانداری کنترل کننده در شرایط پایا دارد. نکته‌ی دیگر وضعیت کرانداری قانون کنترل در شرایط گذرا است که از روی رابطه (36) در حال حاضر نمی‌توان اظهارنظر نمود. زیرا تنها راه اظهارنظر در این خصوص بررسی سیستم کوپل^۲ مشکل از معادله (36) و معادله مدار بسته سیستم (12) است. در این مقاله کراندار بودن قانون کنترلی در شرایط گذرا صرفاً به صورت عددی و در شبیه‌سازی‌ها نشان داده شده است.

حال برای بررسی پایداری سیکل حد و در نتیجه گامبرداری، روش نگاشت بازگشتی پوانکاره مورد استفاده قرار می‌گیرد. برای این منظور خط پرش پوانکاره^۳ روی نقطه‌ی برخورد در نظر گرفته می‌شود. همین‌طور با توجه به این تحلیل می‌توان نشان داد که ربات در محدوده‌ای از شرایط اولیه، انرژی کافی برای حرکت پایدار و پریویدیک را دارد. اگر این انرژی کمتر از حد مجاز باشد، ربات قادر به طی مسیر مطلوب نیست و ممان‌های ایجاد شده به وسیله‌ی عملگرهای ربات قادر به خروج ربات از ناپایداری و قرار دادن آن در مسیر تناوبی نخواهند بود. همچنین اگر این انرژی اینتری می‌شود، با حل معادله‌ی فاز تک‌تکیه‌گاهی سیستم به ازای هر شرط اولیه مناسب، نقطه برخوردی به دست می‌آید (Z^-) و با استفاده از تابع نگاشت برخورد در رابطه (12)، شرایط اولیه جدیدی برای سیستم دینامیکی ربات در فاز تک‌تکیه‌گاهی بعدی شکل می‌گیرد که دوباره با حل معادله‌ی فاز تک‌تکیه‌گاهی (رابطه 5) نقطه‌ی برخورد جدیدی به دست می‌آید. در نتیجه، مجموعه‌ای از نقاط برخورد حاصل می‌شود. بنابراین، تابع گسسته‌ی (41) براساس خط پرش تعریف شده، برای نقاط برخورد به دست آمده، تعریف می‌شود؛

$$X_{K+1} = P(X_K) \quad (41)$$

که X_K بردار متغیرهای حالت سیستم در لحظه‌ی برخورد K ام است و

¹ Reachability condition

² Couple

³ Poincaré' Section

را نمایش داده است. جدول 3 نیز، حداکثر اغتشاشی که روش‌های کنترلی توانایی پایدارسازی حرکت ربات سه‌لینکی را برای زمانی که حداکثر اندازه سیگنال کنترلی 250 Nm در نظر گرفته شده باشد و همین‌طور میزان متوسط سیگنال‌های کنترلی اعمال شده به ربات در طی یک سیکل از حرکت پایدار ربات را نشان داده است. اغتشاش در همهٔ مفاصل ربات، به طور یکسان وارد شود. میزان اغتشاش وارد شده به هر مفصل، با توجه به مطابقت شماره‌ی دایه‌ی ماتریس مربوط به اغتشاش که در جدول 3 نمایش داده شده با شماره‌ی آن مفصل که در متن توضیح داده شده، است. همان‌طور که در جدول 3 دیده می‌شود، اغتشاش بزرگی به سیستم اعمال شده است و روش‌های کنترلی توانایی پایدار کردن آن را دارند. البته باید توجه داشت که توانایی روش FLBS نسبت به روش مود لغزشی در پایدارسازی حرکت ربات بر اثر بروز اغتشاش، بیشتر است. به طوری که این روش، حرکت ربات را در بروز اغتشاش حدود 10 برابر بزرگ‌تر پایدار کرده است.

با تجزیه و تحلیل شکل‌های حاصل از شبیه‌سازی می‌توان به نتایج زیر دست یافته.

در "شکل‌های 3 و 4"، سیکل بسته زاویه‌ی هر مفصل نسبت به سرعت زاویه‌ی آن مفصل در طی سیکل‌های پایدار از حرکت ربات نمایش داده

جدول 1 مقدار پارامترهای سیستم و قیود برای ربات دوپای زیرفعال سه‌لینکی
Table 1 The values of system parameters and constraint parameters for three link underactuated biped robot

مقادیر	پارامترهای قیود	مقادیر	پارامترهای سیستم دینامیکی
	در نظر گرفته شده		
$\frac{p_i}{6}$	$\theta_{1d}(\text{rad})$	1(m)	r
100	K_1	0.5 (m)	l
500	K_2	5 (kg)	m
		10 (kg)	M_H
		15(kg)	M_T

جدول 2 مقدار پارامترهای دو روش کنترلی به کار برده شده برای وجود اغتشاش
Table 2 The values of two control method's parameters when disturbances act on the system

مقادیر	پارامترهای روش کنترلی	مقادیر	پارامترهای روش کنترلی	مقادیر
	کنترلی مود لغزشی		کنترلی مود لغزشی	FLBS
[1000]	k	[6.67]	k	
[10000]		[6.67]		
[14.5]	λ	[8]	λ_1	
[14.5]		[12]		
0.1	ϕ	[80]	λ_2	
		[120]		
		[20]	λ_3	
		[20]		

جدول 3 حداکثر اغتشاش وارده به هر مفصل که هر کدام از روش‌های کنترلی توانایی پایدارسازی حرکت ربات دوپای زیرفعال سه‌لینکی را دارند و میانگین سیگنال‌های اعمال شده توسط روش‌های کنترلی در طول یک سیکل از حرکت پایدار ربات

Table 3 the amount of the disturbances which can be stabilize by each control methods and the average value of each control signals in the stable periodic movement of this robot.

میزان متوسط اندازه سیگنال	روش‌های کنترلی طی حرکت پایدار ربات (Nm)	روش کنترلی مود لغزشی
[20]	[61.5775]	روش کنترلی مود
[20]	[28.7274]	لغزشی
[197]	[55.4909]	روش کنترلی FLBS
[197]	[14.5066]	

در این روش، صفحه پایدار زیر تعریف می‌شود [5]:

$$S = \dot{y} + \lambda y \quad (44)$$

برای پایدار کردن این روش کنترلی معمولاً از شرط لغزش¹ استفاده می‌شود که این شرط به صورت زیر تعریف می‌شود [21,10-8,5]:

$$S\dot{S} \leq -\eta S\text{sign}(S), \quad \eta > 0 \quad (45)$$

با ساده‌نویسی رابطه (45) داریم:

$$\dot{S} \leq -\eta\text{sign}(S) \quad (46)$$

با جایگذاری مشتق رابطه (44) در رابطه (46) خواهیم داشت:

$$\ddot{F} + \lambda\dot{F} \leq -\eta\text{sign}(S) \quad (47)$$

با نوشتتن رابطه (47) بر حسب متغیرهای اصلی سیستم، رابطه (48) شکل می‌گیرد:

$$(L_r^2 F(x) + L_p L_r F(x)U) + \lambda L_r F(z) \leq -\eta\text{sign}(S) \quad (48)$$

از رابطه (48) کنترل کننده به شکل زیر تعریف می‌شود:

$$U := -L_p L_r F(x)^{-1} (\lambda L_r F(z) + L_r^2 F(x) + k\text{sign}(S)) \quad (49)$$

که $k \geq \eta$ می‌باشد. پس با تعريف بالا، شرط لغزش تعريف شده در زمان محدود جاذب مسیرهای حل سیستم است. همان‌طور که در کنترل کننده دیده می‌شود به دلیل وجودتابع علامت، پدیده چترینگ² رخ می‌دهد:

$$\text{sat}(s/\phi) = \begin{cases} \frac{s}{\phi} & \text{اگر } \phi < |s| \\ \text{sign}(s) & \text{و غیره} \end{cases} \quad (50)$$

که با استفاده از تابع اشباع³ (معادله 50) می‌توان اثرات نامطلوب ناشی از این پدیده را کاهش داد و در آن ϕ ضخامت لایه مرزی می‌باشد. تأثیر ϕ در اندازهٔ خطای e (اختلاف مقدار قیود نسبت به مقدار مطلوب آن‌ها که صفر می‌باشد) هست و باعث می‌شود برای خطای کران به شکل چترینگ² ϕ/λ^{n-1} باقی ایجاد شود.

5- شبیه‌سازی‌ها و بحث روی نتایج

در بخش قبل پایداری روش کنترلی طراحی شده، اثبات شد. در این بخش این روش (FLBS) به همراه روش کنترلی مود لغزشی بر روی مدل ربات دوپای سه‌لینکی زیرفعال اعمال می‌گردد و به بررسی مقاوم بودن این روش‌ها نسبت به وجود اغتشاش خارجی پرداخته می‌شود و برتری روش کنترلی FLBS نسبت به روش کنترلی مود لغزشی نشان داده می‌شود. همچنان، با نتایج حاصل از شبیه‌سازی‌ها به تحلیل و بررسی روش کنترلی FLBS پرداخته می‌شود. علاوه بر این‌ها، مقاوم بودن این روش کنترلی طراحی شده (FLBS)، نسبت به عدم قطعیت روی اجزاء سیستم نیز نشان داده می‌شود.

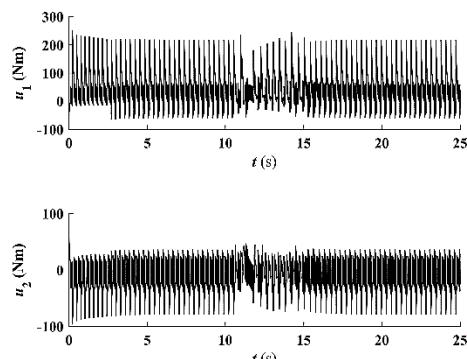
5-1- اغتشاش خارجی

در شبیه‌سازی‌ها، برای ربات شرایط اولیه دلخواهی در نظر گرفته شده است تا ربات دارای انرژی کافی برای حرکت کردن در مسیر تناوبی باشد که این مسیر با توجه به قیود اعمال شده روی آن ساخته می‌شود. برای نشان دادن مقاوم بودن روش‌های کنترلی، به تمام مفاصل ربات اغتشاشی از نوع گشتاور اعمال شده است که این اغتشاش در بازه‌ی زمانی 0.1 تا 0.2 ثانیه در زمان سپری کردن یک گام حرکت (حدود 32٪ پریود حرکت ربات) به ربات و در گام‌های 35 تا 45، طی 10 سیکل از حرکت، اعمال می‌شود. جدول 1 مقدار پارامترهای مدل ربات اعم از جرم و طول لینک‌ها و همین‌طور فاصله مرکز جرم تا سر ہر لینک به همراه مقادیر پارامترهای قیود در نظر گرفته شده برای ربات را نشان می‌دهد جدول 2، پارامترهای دو روش کنترلی به کار برده شده

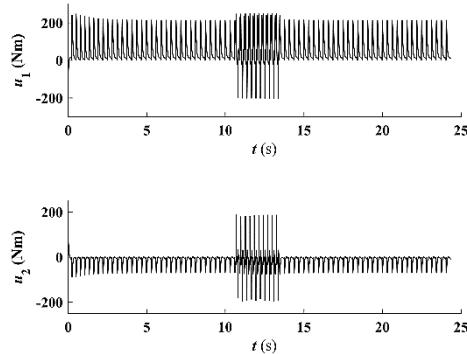
¹ Slip condition

² Chattering

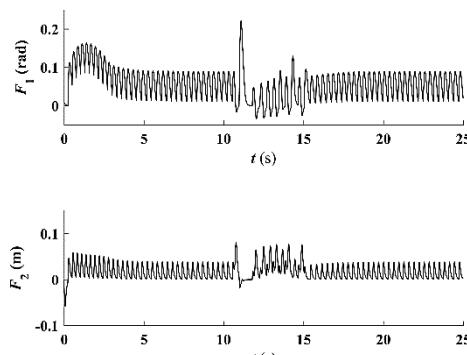
³ Saturation function

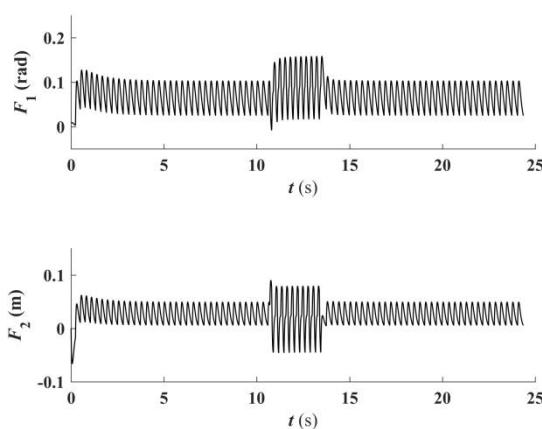
شکل ۵ سیگنال‌های کنترلی روش مود لغزشی
Fig. 5 control signals in the sliding mode control method

شکل ۶ سیگنال‌های کنترلی روش FLBS
Fig. 6 control signals in the FLBS control method

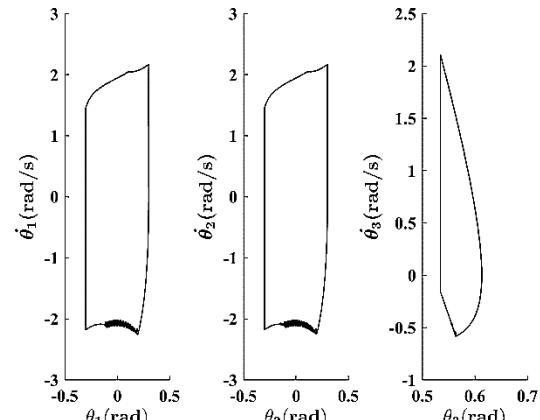

شکل ۷ تغییرات زمانی قیود در روش مود لغزشی
Fig. 7 constraint trajectories in the sliding mode control method

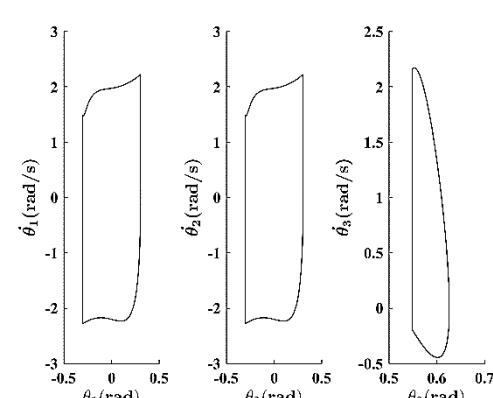

شکل ۸ تغییرات زمانی قیود در روش FLBS
Fig. 8 constraint trajectories in the FLBS control method

می‌شود. همان‌طور که انتظار می‌رود به دلیل پایدار و ریتمیک بودن حرکت ربات این سیکل بسته خواهد بود و این مسیر در هر گام تکرار می‌شود. ولی وجود رفتار نوسانی فرکانس بالا (چترینگ) در سیکل بسته‌ی "شکل 3" که به دلیل وجود تابع علامت در روش کنترلی مود لغزشی است، دیده می‌شود. از آنجاییکه، این پدیده برای سیستم مضر است، پس می‌توان برتری روش FLBS در حذف این پدیده را نتیجه گرفت. گرچه با استفاده از تابع اشباع (معادله 50) اثر این پدیده، در روش کنترلی مود لغزشی کاهش داده شده است. در "شکل‌های 5 و 6" اندازه و نحوه تغییر سیگنال‌های کنترلی عملگرها در طی حرکت ربات در دو روش کنترلی بالا نشان داده می‌شود. لازم به ذکر است که تغییرات ناگهانی اتفاق افتاده در زمان بین 11 تا 14 ثانیه، به دلیل اعمال اغتشاش به سیستم است. همین‌طور جهش‌های یکنواخت رخ داده در این شکل‌ها به دلیل تغییر فاز دوتکیه‌گاهی به تک‌تکیه‌گاهی است. در روش مود لغزشی بدليل پدیده‌ی چترینگ نوسانات زیادی در سیگنال کنترلی دیده می‌شود ولی در روش FLBS سیگنال‌ها یکنواخت‌تر شده‌اند. "شکل‌های 7 و 8" نحوه ارضا شدن قیود و همگرا شدن آن‌ها به مقدار صفر نشان می‌دهد. چگونگی تغییرات قیود در روش FLBS نسبت به روش مود لغزشی چه در زمان اعمال اغتشاش و چه در زمان حرکت پایدار ربات هموارتر و منظم‌تر است. البته باید توجه داشت که این پایداری حتی در اعمال اغتشاش بزرگ‌تر نیز برای روش FLBS برقرار است. تغییرات ناگهانی اتفاق افتاده نیز به

شکل ۳ مسیر بسته تناوبی در روش مود لغزشی
Fig. 3 periodic cycles of angles trajectory versa their velocity in the sliding mode control method

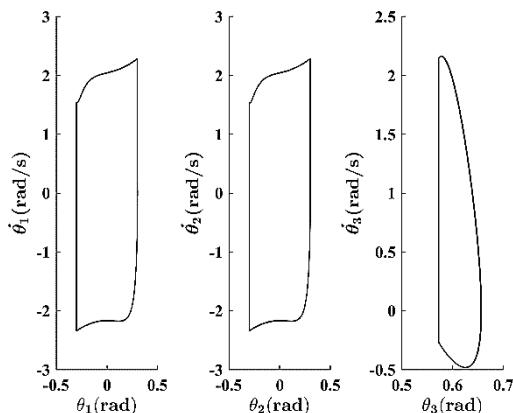
شکل ۴ مسیر بسته تناوبی در روش FLBS
Fig. 4 periodic cycles of angles trajectory versa their velocity in the FLBS control method

می‌دهد. همان‌طور که انتظار می‌رود این روش کنترلی توانسته که حرکت ربات را در صورت وجود این میزان عدم‌قطعیت روی اجزاء آن، پایدار کند.

دلیل اعمال اغتشاش به سیستم است.

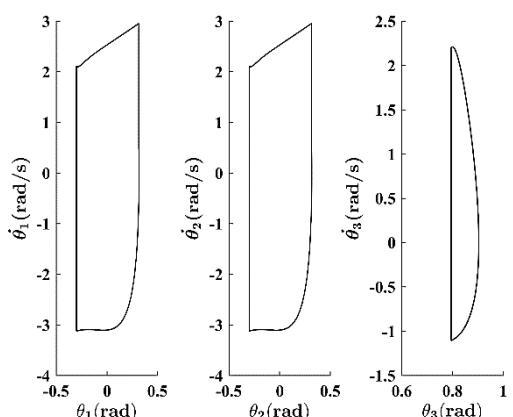
5-2- وجود عدم‌قطعیت در پارامترها

در بخش قبل، قابلیت روش کنترلی FLBS در مقایسه با روش کنترلی مود لغزشی نشان داده شد. در این بخش نوع دیگر مقاوم بودن روش کنترلی FLBS که در ازای وجود عدم‌قطعیت روی اجزاء سیستم است، نشان داده خواهد شد تا کارایی این روش در پایدارسازی حرکت ربات دوبای زیرفعال از دیدگاه نیز ارزیابی شود. در این بخش همان‌طور که اشاره شد روی اجزاء تشکیل‌دهنده ربات عدم‌قطعیتی درنظر گرفته می‌شود و میزان عدم قطعیت بسته به این است که حداکثر اندازه سیگنال کنترلی اعمال شده برای کنترل ربات (Nm) 250 باشد. نتایج حاصل از شبیه‌سازی، هم برای کران بالای عدم‌قطعیت و هم برای کران پایین آن روی اجزاء سیستم به دست آورده شده است.

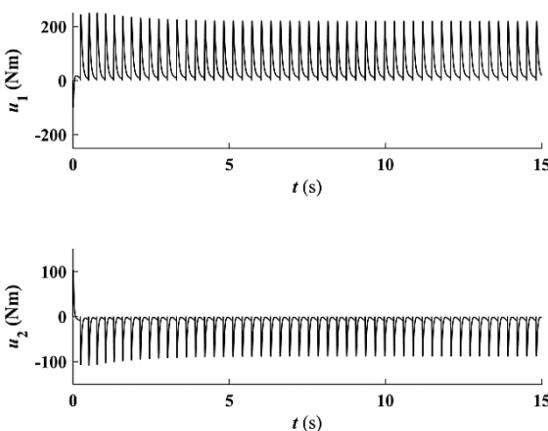
Fig. 9 closed periodic cycle in the FLBS control method with parameter uncertainty; components of the robot have their maximum values

شکل 9 مسیر بسته تناوبی در روش FLBS در شرایط وجود عدم‌قطعیت کنترل شده است. در شبیه‌سازی، اجزاء اصلی سیستم حداکثر مقدار را دارند

Fig. 10 closed periodic cycle in the FLBS control method with parameter uncertainty; components of the robot have their minimum values

شکل 10 مسیر بسته تناوبی در روش FLBS در شرایط وجود حداقل مقدار کنترل شده است. در شبیه‌سازی، اجزاء اصلی سیستم حداقل مقدار را دارند.

Fig. 11 control signals in the FLBS control method; components of the robot have their maximum values.

شکل 11 سیگنال‌های کنترلی روش FLBS در زمان وجود عدم‌قطعیت روی اجزاء ربات. در شبیه‌سازی، اجزاء اصلی سیستم حداکثر مقدار را دارند.

در نهایت، این نتایج در روش کنترلی FLBS برای عدم‌قطعیت 10 درصدی (با توجه به توضیحات بالا) روی مقادیر واقعی اجزاء ربات دوبای سه‌لینکی به دست آورده شده است. جدول 4 مقدار عددی عدم‌قطعیت‌ها روی اجزاء سیستم و پارامترهای روش کنترلی FLBS برای پایدار کردن حرکت ربات دوبای را نشان می‌دهد. جدول 5 نیز، مقدار متوسط اندازه سیگنال کنترلی را در دو حالت، (الف) زمانی که اجزاء سیستم کمترین مقدار خود را داشته باشند و (ب) زمانی که اجزاء سیستم بیشترین مقدار خود را داشته باشند نشان می‌دهد.

"شکل‌های 9 و 10" سیکل بسته زاویه مفاصل را نسبت به سرعت زاویه‌ای آن‌ها بعد از پایدارسازی حرکت ربات، به ترتیب در حالتی که اجزاء سیستم حداکثر و حداقل مقدار را داشته باشد نشان می‌دهد. همین‌طور "شکل‌های 11 و 12" مقدار سیگنال‌های کنترلی و "شکل‌های 13 و 14" نحوه همگرایی قیود را به ترتیب در حالتی که اجزاء سیستم حداکثر و حداقل مقدار را داشته باشد برای ربات دوبای سه‌لینکی نمایش داده شده است.

جدول 4 میزان عدم‌قطعیت روی اجزاء اصلی سیستم و پارامترهای روش کنترلی FLBS برای پایدار کردن حرکت ربات

Table 4 Values of uncertainties on the system's parameters and parameter of FLBS control method

پارامترهای سیستم دینامیکی	مقدار همراه با عدم- قطعیت	پارامترهای روش کنترلی	مقدار میانگین
$[6.67]$	k	$1 \pm 0.1(m)$	r
$[6.67]$	λ_1	$0.5 \pm 0.05 (m)$	l
$[13.33]$			
$[83.33]$	λ_2	$5 \pm 0.5 (kg)$	m
$[133.33]$			
$[10]$	λ_3	$10 \pm 1 (kg)$	M_H
$[26.67]$			
			$15 \pm 1.5(kg)$
			M_T

جدول 5 مقدار متوسط سیگنال کنترلی روش FLBS در حالت پایدار ربات در دو وضعیت (الف) اجزاء سیستم حداکثر مقدار. (ب) اجزاء سیستم حداقل مقدار خود را داشته باشد

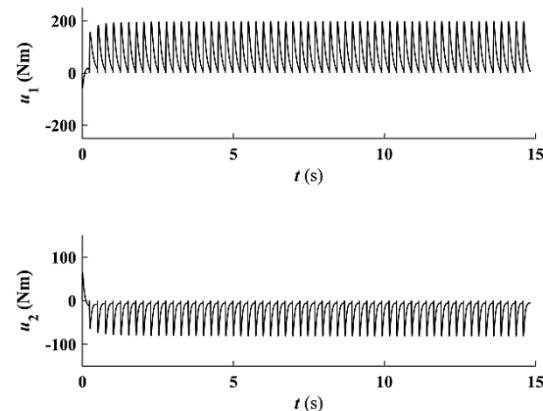
Table 5 the average value of control signals in two cases: a) The true parameters have the maximum values b) the true parameters have the minimum values

وضعیت (الف)	متوسط اندازه سیگنال کنترلی در حرکت پایدار ربات (Nm)
[81.18]	
[25.22]	
[58.30]	
[15.49]	

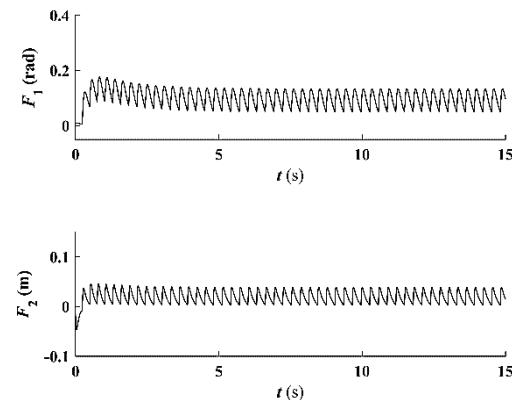
معین (3) نداشتن پدیده‌های نامطلوب چتربینگ، یکنواختی در اعمال سیگنال کنترلی و زمان پاسخ سریع و غیره را داشته باشد. با توجه به استفاده از سنسورها برای فیدبک گرفتن از موقعیت یا سرعت زاویه‌ای مفاصل و همراه بودن آن‌ها با خطای اندازه‌گیری، وجود اغتشاش بر روی ربات، عدم قطعیت داشتن اجزاء سیستم، وجود دینامیک مدل نشده‌ای در سیستم و مواردی از این قبیل نیاز به روش کنترلی مقاوم احساس می‌شود. با توجه به روش‌های کنترلی موجود، سعی بر طراحی این روش جدید کنترل مقاوم صورت گرفت. این روش کنترلی که FLBS نام‌گذاری شد از ترکیب سه روش کنترلی پسخوراند خطی‌ساز و پسگام‌زنی و مود لغزشی به دست آمد. برای اعمال این روش کنترلی روی ربات، قیود مناسبی برای داشتن حرکت تنظیم شده‌ای در ربات تعریف شد و پایداری نمایی این روش کنترلی (FLBS) اثبات شد. در نهایت، شبیه‌سازی‌هایی برای نشان دادن مقاومت این روش برای وجود اغتشاش و یا عدم قطعیت صورت گرفت. البته برای نشان دادن برتری این روش، مقایسه‌ای با روش مود لغزشی، که در مقالات معمولاً از آن به عنوان روش کنترلی مقاوم استفاده می‌شود، روی ربات سه‌لینکی زیرفعال انجام گرفت. از مقایسه شکل‌های شبیه‌سازی این نتیجه دست یافته شد که روش کنترلی FLBS قادر به پایدارسازی حرکت ربات در برابر اغتشاش‌های بزرگتری نسبت به روش کنترلی مود لغزشی می‌باشد و سیگنال‌های کنترلی هموارتر، منظم‌تر و کوچکتری را به سیستم دینامیک ربات نسبت به روش کنترلی مود لغزشی اعمال می‌کند و پدیده‌ی نامطلوب چتربینگ در آن دیده نمی‌شود. این روش دارای همگرایی سریع‌تری برای قیدهای در نظر گرفته بر روی ربات دوپا است و همچنین سریع‌تر ربات دوپا را به سمت حرکت پایدارش سوق می‌دهد. به طور کلی، این روش ارائه شده در برابر اغتشاشات و عدم قطعیت‌ها مقاوم است و عملکرد بهتری را نسبت به دیگر روش‌های متداول از خود نشان می‌دهد.

7- فهرست علایم

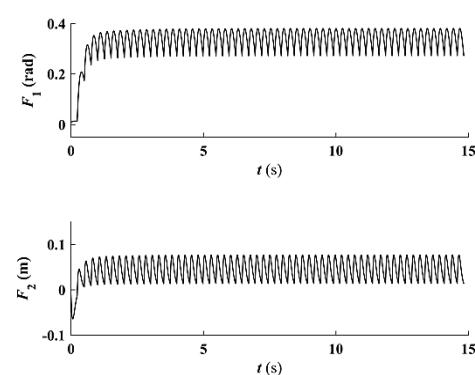
فاصله لگن از پای ایستاده	d_1
فاصله لگن از پای چرخان	d_2
بردار خطأ	e
نیرو	f
ماتریس قیود	F
شتاب گرانش زمین	g
صفحه‌ی برخورد	I
صفحه‌ی قیود	J
پارامتر کنترلی	k
مجموع انرژی جنبشی اجزاء ربات	Ke
طول یکی از اجزاء ربات	l
جرم یکی از اجزاء ربات	m
جرم یکی از اجزاء ربات	M
نگاشت گسته‌ای که نقاط قبل از برخورد را به هم مرتبط می‌کند.	P
نیروهای خارجی تعمیم یافته مربوط به هر درجه‌ی آزادی وارد شده به ربات	Q_i
طول یکی از اجزاء ربات	r
صفحه‌ی لغزش	S
زمان	t

شکل 12 سیگنال‌های کنترلی روش FLBS در زمان وجود عدم قطعیت روی اجزاء ربات. در شبیه‌سازی، اجزاء اصلی سیستم حداقل مقدار را دارند.

شکل 13 تغییرات زمانی قیود در روش FLBS در زمان وجود عدم قطعیت. در شبیه‌سازی، اجزاء اصلی سیستم حداقل مقدار را دارند.

شکل 14 تغییرات زمانی قیود در روش FLBS در زمان وجود عدم قطعیت. در شبیه‌سازی، اجزاء اصلی سیستم حداقل مقدار را دارند.

6- نتیجه‌گیری

هدف این مقاله، توسعه روش کنترلی مقاوم برای ربات دوپای زیرفعال است که نسبت به روش‌های موجود (1) توانایی پایدارسازی حرکت ربات بر اثر اغتشاشات بزرگتر (2) کوچک بودن سیگنال‌های کنترلی در یک اغتشاش

- Automatic Control*, Vol. 46, No. 1, pp. 51-64, 2001.
- [2] F. Plestan, J. W. Grizzle, E. R. Westervelt, G. Abba, Stable walking of a 7-DOF biped robot, *IEEE Transactions on Robotics and Automation*, Vol. 19, No. 4, pp. 653-668, 2003.
- [3] E. R. Westervelt, J. W. Grizzle, C. Chevallereau, J. H. Choi, B. Morris, *Feedback Control of Dynamic Bipedal Robot Locomotion*, pp. 1, 2, 3, 4, CRC press, Taylor & Francis Group, 2007.
- [4] M. Zohdy, A. Zaher, Robust control of biped robots, *Proceeding of IEEE*, pp. 1473-1477, 2000.
- [5] M. Nikkhah, H. Ashrafiuon, F. Fahimi, Robust control of underactuated bipeds using sliding modes, *Robotica*, Vol. 25, No. 3, pp. 367-374, 2007.
- [6] M. Raibert, S. Tzafestas, Comparative simulation study of three control techniques applied to a biped robot, *Proceeding of IEEE*, pp. 494-502, 1993.
- [7] Z. Li, S. S. Ge, Adaptive robust controls of biped robots, *IET Control Theory & Applications*, Vol. 7, No. 2, pp. 161-175, 2013.
- [8] S. A. A. Moosavian, A. Takhmar, M. Alghooneh, Regulated sliding mode control of a biped robot, *Proceeding of IEEE*, pp. 1547-1552, 2007.
- [9] S. G. Tzafestas, T. E. Krikochoritis, C. S. Tzafestas, Robust sliding-mode control of nine-link biped robot walking, *Journal of Intelligent & Robotic Systems*, Vol. 20, No. 2, pp. 375-402, 1997.
- [10] M. Taherkhorsandi, M. Mahmoodabadi, M. Talebpour, K. Castillo-Villar, Pareto design of an adaptive robust hybrid of PID and sliding control for a biped robot via genetic algorithm optimization, *Nonlinear Dynamics*, Vol. 79, No. 1, pp. 251-263, 2015.
- [11] Q. Nguyen, K. Sreenath, Optimal robust control for bipedal robots through control lyapunov function based quadratic programs, Rome, Italy, July 2015.
- [12] X. Chen, Y. Zhangguo, W. Zhang, Y. Zheng, Q. Huang, A. Ming, Bio-inspired control of walking with toe-off, heel-strike and disturbance rejection for a biped robot, *IEEE Transactions on Industrial Electronics*, 2017.
- [13] K. Li, R. Wen, Robust control of a walking robot system and controller design, *Procedia Engineering*, Vol. 174, No. 1, pp. 947-955, 2017.
- [14] R. Heydari, M. Farrokhi, Robust model predictive control of biped robots with adaptive on-line gain generation, *International Journal of Control, Automation and Systems*, Vol. 15, No. 1, pp. 329-344, 2017.
- [15] B. Morris, J. W. Grizzle, A restricted Poincaré map for determining exponentially stable periodic orbits in systems with impulse effects: Application to bipedal robots, *Proceeding of IEEE*, pp. 4199-4206, 2005.
- [16] D. W. Marhefka, D. E. Orin, Simulation of contact using a nonlinear damping model, *Proceeding of IEEE*, pp. 1662-1668, 1996.
- [17] B. Brogliato, B. Brogliato, pp. 263-333, *Nonsmooth Mechanics*: Springer, 1999.
- [18] H. K. Khalil, *Nonlinear Systems*, Prentice-Hall, New Jersey, Vol. 2, No. 5, pp. 5.1, 1996.
- [19] S. K. Y. Nikravesh, *Nonlinear Systems Stability Analysis: Lyapunov-Based Approach*, pp. 2.1, CRC Press, Taylor & Francis Group, 2013.
- [20] M. Vidyasagar, *Nonlinear Systems Analysis*, pp. 5, SIAM, prentice-Hall, 2002.
- [21] W. Perruquetti, J. P. Barbot, *Sliding Mode Control in Engineering*, pp. 1.4, CRC Press, Marcel Dekker, 2002.
- [22] J. J. E. Slotine, W. Li, *Applied Nonlinear Control*, pp. 7.1, Prentice hall Englewood Cliffs, NJ, 1991.
- [23] Y. M. R. Hairi, M. R. Sabaapour, B. B eizgadeh, asymptotically stable walking control of a 3D biped robot via potential energy shaping approach, *Modares Mechanical Engineering*, No. 9, Vol. 15, pp. 261- 270, 2015.
- [24] M. Yosofvand, B. Beigzadeh, M. A. H. Davaie, analysis of stable period-one gait of a planner passive biped with elastic links, *Modares Mechanical Engineering*, Vol. 16, No. 6, pp. 312-320, 2016.

u	کنترل کننده‌های موجود در مفاصل
U	ماتریس کنترل کننده
Ue	مجموع انرژی پتانسیل اجزاء ربات
V	تایل لیپانوف
x	مولفه افقی دستگاه مختصات
y	مولفه عمودی دستگاه مختصات
z	بردار متغیر حالت
علایم یونانی	
p	مکان هندسی نقطه روی ربات
θ	زواياي مطلق لينكهاي ربات
$\dot{\theta}$	سرعت زاويهای لينكهاي ربات
λ	پaramتر کنترلی
η	پaramتر کنترلی
ϕ	ضخامت لایه مرزی
بالاترین‌ها	
$+$	اندکی زمان بعد از وقوع رویداد
$-$	اندکی زمان قبل از وقوع رویداد
زیرنویس‌ها	
d	مقدار مطلوب در نظر گرفته شده
ext	مربوط به ورودی‌های خارج از سیستم
h	مکان افقی
H	مربوط به لگن
i	مربوط به درجات آزادی سیستم
I	مربوط به فاز برخورد
S	مربوط به فاز تک تکیه‌گاهی
se	مربوط به پای چرخان
T	مربوط به کمر
V	مکان عمودی

8- مراجع

- [1] J. W. Grizzle, G. Abba, F. Plestan, Asymptotically stable walking for biped robots: Analysis via systems with impulse effects, *IEEE Transactions on*